

Andreas Grimstad(t.v.), Johannes Ramberg og Elias Grimstad. Foran: Sigurd Almåsback Skogmo. Fire utøvere som satser hardt på å nå langt innenfor den klassiske musikken.

Musikktalentene skal spille toner fra Beethoven

Kammerkonsert i Alstadhaug kirke

LEVANGER
ERLEND AUNE

Tvillingene Elias og Andreas Grimstad har bare så vidt rukket å komme seg etter den suksessfulle helgen i Oslo for 14 dager siden. Da presterte de så godt med sine bratsjer at de nådde helt til semifinalen i Ungdommens musikkmeisterskap. Der møttes eliten av de musikalske talentene i Norge.

16-åringene fra Alstadhaug nådde nesten helt til topps, men kan uansett skryte av å ha blitt vurdert som de fem beste i landet innenfor den klassiske musikken.

Søndag går ikke turen så langt. Faktisk så kan Elias og Andreas ta med seg fiolin og bratsj og spasere de få hundre meterne opp til Alstadhaug kirke.

Tvillingene er to av aktører i konserten som Kulturskolen i Levanger og Trondheim kommunale musikkskole står bak.

Det er elever fra den såkalte Lørdagsskolen i Trondheim som skal spille kammermusikk av Ludwig van Beethoven.

To kvartetter

Elias på fiolin og Andreas på bratsj får med seg Tiril Ystgård på cello og Ri Woo Kim på klaver.

Selv med sine bare 17 år, så er Sigurd Almåsback Skogmo en veteran blant lørdagselevne i Stiftstaden. Helt siden skogningen var 11 år gammel har han tatt turen til Olavshallen en gang i uka for å perfektionere sitt talent. Ja, det blir til tider to turer også, i og med at Sigurd har sin privatlærer der.

Sigurd med sin cello har vært medlem av gruppen med det morsomme navnet Piratkvartetten i noen år. De øvrige er Kristian Ye og Rakel Grønberg på fiolin og Hanna Reigstad Eliassen på bratsj.

For å si litt om nivået på elevene ved Lørdagsskolen, så kan vi fortelle at de fleste medlemmene i TrondheimSolistene har sin bakgrunn fra denne.

Gutter på klaveret

Johannes Ramberg fra Levangernesset er jevn gammel med Sigurd. Begge er til daglig elever ved Levanger videregående skole. Johannes er litt over gjennomsnittet når han setter seg ved klaveret. Den innsatsen har også brakt han til Lørdagsskolen i Trondheim, og i alstadhaugkirka søndag kveld kan vi altså se og høre nessebyggen ved klaveret.

Et annet ungt klavertalent er Martin Woll Stavrum. 15-åringen spås en lysende fremtid, og nå får vi sjansen til å nyte hans talent på hjemmebane.

- Jeg har vært der i over 30 år nå. Derfor starter helgen litt sent for meg, i og med at jeg har jobbet lørdag alle disse årene.

Sven Olav Lyngstad er verdaling, men har nå bodd i Trondheim omtrent like lenge som han har vært lærer ved

Eks.verdalingen Sven Olav Lyngstad er sentral i Lørdagsskolen i Trondheim.

Lørdagsskolen.

60-åringen er imidlertid fortsatt like inspirert til å dyrke frem nye talenter som tar turen til Olavshallen hver lørdag, og han skryter av levangsbyggen.

- Det er flinke gutter alle sammen, men uansett om talentet ligger i bunnen, så kreves det mye hardt arbeid for å bli en profesjonelle musiker.

Og det kan nok Lyngstad skrive under på selv. Utdannet fra Musikkonservatoriet i Trondheim som fiolinist. Spilt sammen med ulike orkestre, blant annet så har han vært tilknyttet symfoniorkesteret i Trondheim i flere perioder.

Men nå bruker han det meste av tiden sin på framtidens musikere.

- Jeg håper folk på Innherred kjenner sin besøkestid. Dette er jeg sikker på blir en flott opplevelse, sier Sven Olav Lyngstad.

908 33 729
erlend.aune@innherred

Det kreves mye hardt arbeid for å bli profesjonell musiker.

Sven Olav Lyngstad

Dette ble bakvendt

Så her iler både skribent og avis til med en beklagelse.

Forrige torsdag hadde lokalavisa en sak på våre kultursider. En artig og utrolig 82 år gammel historie om første gang den såkalte Levangerkantaten ble framført. Hovedessensen i denne fortellingen var at NRK gjorde en aldri så liten tabbe da de skulle sende fra konserten i Levanger kirke, ved at opptaket og konserten ble sendt baklengs.

Historien hadde vært god den om den var korrekt. Men her er det nok lokalavisa som har gjort en tabbe.

Da er det bare å legge seg panneflat, beklage på det sterkeste og prøve å få fram for våre lesere historien som den egentlig var.

NRK gjorde rett

Det er Per Anker Johansen som gjorde oss oppmerksom på at vår artikkel var sterkt misvisende. Johansen er overrasket over at avisa og artikkelforfatteren har valgt å stole på en muntlig overlevering og hukommelsen, i stedet for sjekke faktagrunnlaget. Han viser blant annet til boka «Kirkegata» som Levanger museum ga ut i 1988. Der står det samme bilde som ledsaget vår artikkel med følgende tekst:

... Konserten ble kringkastet. Paul Okkenhaugs bror Arne, som var ansatt i NRK, sørget for å ta opp konserten på en voksplate. Da platen skulle avspilles i nærvær av kor og orkester, viste det seg at opptaket var gjort med utstyr som snurret mot vanlig dreieretning. Tilhørerne fikk derfor høre konserten baklengs - en selvsom opplevelse. Ny spesialgrammofon ble senere lånt ut av NRK.

- Både gudstjenesten og den påfølgende konserten med Levangerkantaten gikk direkte ut over eteren 18. mai 1936, og de som hadde radio fikk høre alt «live» med datidens tekniske kvalitet. At de som lenge etterpå samlet seg på Levanger for å høre Arne Okkenhaugs opptak ikke hadde korrekt utstyr for å høre opptaket, kan neppe lastes NRK. Opptak var den gang svært annerledes teknisk enn det er i dag. NRK brukte sitt spesielle opptakstutstyr. Overskriften og Eklos versjon av historien er etter mine informasjoner totalt feil. I et Okkenhaug-år syns jeg at det er sterkt beklagelig, skriver Per Anker Johansen i en epost til oss.

Eklo beklager

Jeg har forelagt Johansens epost for Asbjørn D.K. Eklo, som skrev artikkelen om Levangerkantaten. Eklo innser at her ble det feil og beklager. Han har sendt meg følgende om hvorfor det ble så bakvendt:

«Per Anker Johansen har nok rett i det han skriver, noe jeg beklager, da det sikkert er noen feiler og misforståelser i samtalen med mine intervjuobjekter. Dette er en gammel sak hvor jeg i sin tid intervjuet fru Magnhild Okkenhaug og Ole Morten Wesche.

Jeg sendte inn artikkelen uten å undersøke nærmere, noe som jeg burde. I ettertid kontaktet jeg Rolf Diesen og fikk fem sider som han har skrevet «Kantate til Levanger by ved 100 årsjubileet 1936» - Levanger-Kantaten. Dette var en fullstendig redegjørelse om hele

18 KULTUR

Da NRK sendte Levangerkantaten baklengs

Asbjørn D.K. Eklo deler med oss en artig historie som er 82 år gammel.

Paul Okkenhaug oppstod i forbindelse med Leva-

glad for å få en så stor oppgave, han var jo en slik mann som gjerne fikk utvalgt seg sine egne oppgaver. Han ble utvalgt til å skrive boka «Kirkegata» som Levanger museum ga ut i 1988. Der står det samme bilde som ledsaget vår artikkel med følgende tekst: ... Konserten ble kringkastet. Paul Okkenhaugs bror Arne, som var ansatt i NRK, sørget for å ta opp konserten på en voksplate. Da platen skulle avspilles i nærvær av kor og orkester, viste det seg at opptaket var gjort med utstyr som snurret mot vanlig dreieretning. Tilhørerne fikk derfor høre konserten baklengs - en selvsom opplevelse. Ny spesialgrammofon ble senere lånt ut av NRK.

Faksimilie av Innherred torsdag 25. januar 2018.

hendelsen i 1936.

Det som er interessant og som Diesen ikke nevner skriver Anker Johansen: Da platen skulle avspilles i nærvær av kor og orkester, viste det seg at opptaket var gjort med utstyr som snurret mot vanlig dreieretning. Tilhengerne fikk derfor høre konserten baklengs-en selvsom opplevelse. Videre skriver Johansen at både Gudstjenesten og den påfølgende konserten med Levanger-Kantaten gikk direkte ut over eteren 18. mai 1936.

Det er vel her at misforståelsen mellom Ole Morten Wesche og meg oppsto.

En annen ting jeg ikke nevnte i mitt innlegg var at under min samtale med Magnhild Okkenhaug fortalte hun at Paul hadde store vanskeligheter å sette musikk til Agate Strømsøe sine tekster. Om tekstene er noe forandret i ettertid kjenner jeg ikke til.»

Avisa beklager

Det er undertegnede som redaktør som sitter med ansvaret for det som publiseres i Innherred. Og rett skal være rett, her har vi gjort en stor blunder, noe som både fortjener en rettelse, en god forklaring og en beklagelse. Når historiske hendelser overleveres i muntlig form, og skrives ned, er det alltid en fare for at det kan bli feil. Det har Johansen helt rett i. Vår hukommelse er ikke alltid til å stole på. Derfor er det en god regel å gå til skriftlige kilder når de finnes.

I denne saken fantes de skriftlige kilder i godt monn. Skribenten innrømmer at han skulle ha gått etter disse kildene. Også redaktøren tok hans artikkel for «for god fisk», og ettergikk ikke fortellingen om Levangerkantaten. I ettertid er det lett å se at vi hadde unngått dette om vi hadde gjort en bedre kilde sjekk.

Det er all grunn til å beklage feilen som ble gjort. Det er bra at vi har lesere som er årvåkne og som sier ifra når det er nødvendig.

Dette ble bakvendt. Nå får vi satse på at både Asbjørn D.K. Eklo og redaktøren er i stand til å lære av sine feil.

ROGER REIN